

la veu de Benicarló

de Benicarló

**FALLES,
VISITANTS
I PETARDS
NO SÓN
COMPATIBLES**

La Veu no sortirà la setmana que ve. Tornem el 13 d'abril!

FALLES, VISITANTS I PETARDS NO SÓN COMPATIBLES!!!

text REDACCIÓ

Benicarló segueix tenint un problema amb el material pirotècnic en falles, al que cal afegir ara la celebració de botellons en diferents punts de la ciutat.

Malgrat això, el balanç presentat per la Policia Local és... altament positiu, atesa l'escassetat d'incidents que s'han registrat durant aquests dies de celebració, tot i que han estat unes de les més multitudinàries dels últims anys. Agustín Parra, cap de la Policia Local va reconèixer que "tinc la sensació que s'han llençat més petards que altres anys". Malgrat això, va assegurar que és complicat fer complir el ban de l'ajuntament, que recorda que només està permès el llançament de material pirotècnic durant les despertades falleres i els actes autoritzats explícitament a les comissions. "És lamentable que els mateixos pares dels xiquets que els llencen, et diguen que si no tens res millor que fer quan els crides l'atenció", va revelar Parra. La situació deriva que els carrers es convertisquen en un territori en el qual el llançament indiscriminat de petards siga constant a tota hora, provocant queixes i molèsties als vianants. De fet, com va reconèixer el cap de la Policia Local "les enquestes que es fan a la gent que ve de fora revelen que el que menys els agrada de les Falles de Benicarló són els petards. Hem d'intentar entre tots fer complir les normes, perquè açò va en contra nostra". L'edil de Governació, Marcos Marzal, va

ve de la pàgina anterior

assegurar també que “la policia té dificultats per a controlar el tema, perquè tots els xiquets tenen petards i tots els xiquets tenen encenedor, és un problema de conscienciació” que parteix en primer lloc dels pares que faciliten el material pirotècnic als menors.

Per part de la policia, diu Marzal, només queda “controlar els establiments que venen material pirotècnic, que ho facen correctament” com ha succeït enguany que no s’ha registrat cap incidència per este assumpte. El problema és, com diuen els pares que “te fan firmar un paperet com que compres el material, però després ningú controla si el llença un xiquet amb l’edat adequada o no”. I és d’ací d’on deriven els problemes. Hom sap que els petards que ha comprat no són adients per a un menor, però hi ha qui no te escrúpols i els hi dóna als xiquets sense pensar en les

ve de la pàgina anterior

conseqüències. Les escenes als carrers són habituals: menors sense control manipulant material explosiu molt perillós, sense que ningú els controle. Podríem ficar moltes fotos que il·lustraren el tema, però ens emparem en la Llei de Protecció del Menor per no fer-ho. Tots ho hem vist, no ens inventem res. Només ens queda reflexionar al voltant del perill que suposa per als xiquets i per a la gent que tranquil·lament passeja pels carrers i es veu sorpresa per un petard que li cau al damunt.

...I ELS BOTELLONS

D'altra banda, els botellons han estat altra de les tòniques desagradables d'aquestes festes. Els voltants del nou centre de salut, com va revelar Parra i denuncien els veïns, era una de les zones que acollien la celebració d'aquests esdeveniments. Però no la única: els voltants del Ródenas, el port esportiu, el Gurugú...fins i tot la Basseta del Bovalar servia d'improvisat after. "Però hem intentat que fora en llocs que no molestara als veïns, ens preocupa molt aquest tema", va assegurar el cap policial de forma

sorprenent. Mentre els xiquets no molesten no hi ha problema. Ni se'ls han arriat per evitar esta activitat il·legal, que obligava fins i tot als veïns a pegar la volta per accedir a les seues vivendes. O impedia, en altres casos, treure el vehicle del garatge. O simplement, dormir. Però ací no passa res de res. Els xiquets s'engaten tot el que volen, on els vinga be i que ho embruten tot, que ja netejarà el servei d'escombraries al dia següent. I és que sembla que no fan cap mal. Tot, menys fomentar altres tipus de cultures i altres formes de diversió molt més sanes i aptes per a qualssevol i buscar com eradicar el problema. Total, només s'han enregistrat en totes les falles 3 alcoholèmies positives. Poca cosa.

LA RESTA D'INCIDENTS

Fora d'aquests dos temes les celebracions falleres han transcorregut amb menys incidents que les de l'any passat. "La sensació de tranquil·litat que hi ha entre la gent del carrer coincideix amb l'estadística", va assegurar Parra. El compliment de l'horari de tancament dels casals "ha estat el correcte" i les queixes pel volum d'aquests llocs han disminuït respecte a l'any passat. En

total, només cinc veïns s'han queixat pel volum excessiu en els casals "i alguns d'ells ho han fet mentre estava en horari autoritzat, un altra cosa és si realment el volum era excessiu". L'any passat les queixes van ser 13 per este motiu. En total, s'han comptabilitzat 4 contenidors cremats, dos d'ells a l'Avinguda Catalunya en un incident que s'està investigant. "Les càmeres de vigilància de trànsit van detectar a dos persones joves maniobrant per la zona, estem intentant identificar-les", informava Parra. Poc destacables, segons el balanç policial, són els danys a papereres o façanes de particulars. D'altra part han augmentat les identifications, situant-se en 24, i es prestaren 22 assistències sanitàries.

És sobre el control de les zones d'aparcament autoritzat sobre el que s'ha fet major incidència per a evitar els embussos de la via pública, bastant col·lapsada ja pel tall dels carrers. Marzal va destacar que han estat bàsicament les tasques de prevenció, com els controls de seguretat en els casals fallers, els que han permès que la ciutat visca unes celebracions multitudinàries i sense incidents de gravetat.

VAGA GENERAL PÚBLICA PERÒ GENS PRIVADA

text i foto NATÀLIA SANZ

La normalitat va ser la nota dominant durant la jornada de vaga general a Benicarló. Poca incidència en el sector privat i serveis mínims en el públic.

Els carrers de Benicarló no van notar la vaga general que els sindicats havien convocat per al dia 29 de març. Sí, en canvi, el que es va notar va ser més presència del que és habitual de Guàrdia Civil, repartida en punts estratègics. Els comerços de la ciutat obrien amb normalitat les seues portes, registrant-se pocs casos que la persiana romania baixada. Els repartidors també realitzaven el seu treball amb normalitat. Les empreses més grans tampoc van notar els efectes de la vaga general.

Va estar en els col·legis i instituts on la vaga sí que es va fer notar de manera ostensible. Excepte en els centres privats, que no van fer vaga, els serveis mínims van ser els encarregats de fer-se càrrec dels pocs alumnes que acudien a classe. En l'ajuntament de Benicarló, es calcula que entre el 10 i el 15 per cent dels treballadors van secundar l'aturada.

Com a nota destacable indicar que, per primera vegada, tots els treballadors dels serveis socials de La Farola, feren vaga, quedant l'edifici tancat al públic. Els treballadors municipals es concentraren a les portes de l'edifici central, en un acte simbòlic per a protestar per les retallades.

EL BLOC DE BENICARLÓ PLANTARÀ AL PLE EN SUPORT A LA VAGA GENERAL

text BLOC

El portaveu del BLOC a Benicarló, Ricardo Mascarell, anuncia que els regidors nacionalistes no assistiran al ple del dijous per manifestar així el rebuig a les retallades sociolaborals del PP i el suport del BLOC a la vaga.

El BLOC a Benicarló considera que la reforma laboral del PP suposa "un pas arrere en els drets dels treballadors aconseguits després de més de 30 anys de Democràcia"

Els regidors nacionalistes proposen al PP que destinen a una ONG social del municipi els diners que s'estalvia l'ajuntament per la no assistència dels regidors del BLOC al ple.

El BLOC de Benicarló no assistirà al ple del proper dijous com a mesura de protesta contra la reforma laboral impulsada i "imposada" pel Govern del PP i com a mesura de suport a la vaga general. En este sentit, el portaveu del BLOC a Benicarló, Ricardo Mascarell ha lamentat la "falta de

sensibilitat de l'equip de Govern del PP amb els treballadors del municipi i amb els funcionaris de l'Ajuntament al no modificar la data del ple perquè no coincidira amb el dia de la vaga general".

Des del BLOC de Benicarló, el seu portaveu, Ricardo Mascarell, manifesta que "des del BLOC i des de Compromís donem suport a la protesta perquè considerem que la reforma laboral imposada pel PP suposa un pas arrere sense precedents en els drets laborals aconseguits pels treballadors des de l'inici de la Democràcia".

Mascarell manifesta que l'equip de govern del PP ha eludit la possibilitat de modificar la data del ple i celebrar-lo el dia abans o el dia després de la vaga, tal com havia suggerit el BLOC.

El BLOC de Benicarló considera que "la reforma laboral suposa un atac als drets dels treballadors que s'emmarca en la política del PP de desmantellar l'estat del benestar, ja que també han impulsat retallades en l'Educació, en la Sanitat...". Amb la no assistència al ple, els nacionalistes de Benicarló volen instar al PP local i al Govern central del PP a abandonar la deriva de polítiques antisocials iniciades des del 20N.

El Grup Municipal Socialista manifesta el seu suport a la vaga

text GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA DE BENICARLÓ

El Grup Municipal Socialista a l'Ajuntament de Benicarló manifesta el seu suport a la vaga general que els sindicats UGT i CCOO han convocat per al dia 29 de març amb motiu de la regressiva reforma laboral que el govern del PP ha imposat.

A més a més de les restrictives i equivocades mesures d'ajust i retallades que ha adoptat el Partit Popular seguint les exigències dels mercats financers, ara el govern ha aprovat una reforma laboral sense negociar amb els sindicats que suposa eliminar els drets laborals conquerits al llarg de la història, precaritzar totalment la situació dels treballadors i abaratar l'acomiadament.

Els regidors socialistes, seguint la convocatòria, farem Vaga el dia 29 de març en els nostres respectius treballs.

El govern del Partit Popular a Benicarló ha convocat Ple ordinari coincidint amb el dia de la vaga general. Considerem

que aquesta Convocatòria s'hagués pogut traslladar a dimecres o divendres per respectar el dret de vaga de tots els ciutadans però especialment dels funcionaris de l'Ajuntament als qui, recordem, també afecta la Reforma Laboral ja que, per primera vegada, les administracions públiques poden acomiadar els seus treballadors per causes econòmiques tècniques o administratives.

Nosaltres com a representants polítics dels ciutadans de Benicarló i no com a treballadors de consistori, considerem que hem d'acudir al Ple ordinari fent exercici de la nostra responsabilitat però demanem que la nostra remuneració per l'assistència al Ple siga destinada a ajudar a les persones més necessitades del municipi a través de la Renda Garantida de Ciutadania.

Amb aquesta mesura, el Grup Municipal Socialista de Benicarló ratifica el seu compromís amb la gent que més pateix la crisi econòmica i es solidaritza amb molta gent amb risc de perdre el seu lloc de treball, amb sous baixos, i que demà tindrà el valor de sumar-se a la vaga general. Per tant, nosaltres tenim la responsabilitat política de fer-los costat i de compartir el cost econòmic de la vaga.

Dimarts, 3 d'abril

19:30 h: Concert Benèfic ONG Càritas

a càrrec de l'Orquestra i de la Banda de Música dels ensenyaments professionals del C.M.P.M. "Mestre Feliu" de Benicarló. **Lloc: Auditori** Durada: 1 hora aprox.
Professors: J. Rafael Àvila i Daniel Bertomeu

BENICARLÓ ACOMPANYA AL CRIST DE LA MAR

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va renovar el seu compromís amb el Crist del Mar i ho va acompanyar multitudinàriament en la Processó de Pujada. Més de deu mil persones van encendre la seua espelma i van iniciar el camí que separa la capella del Sant Crist, prop del port pesquer de la ciutat, de la Parròquia de Sant Bartomeu, en el centre de la població. Complien així amb la promesa realitzada pels seus avantpassats quan, en 1650, els va salvar de la pesta que atacava la població arribant a la seua costa.

Des d'aqueix moment els benicarlondos renoven cada any els seus vots i el traslladen fins al temple central de la població, on al matí i a la nit se celebra la Novena en el seu honor. Durant la processó, el silenci i el recolliment només es va trencar amb el so dels bombos i tambors. A les 20,30h. s'iniciava el seguici religiós, precedit per la creu guia que va marcar el camí dels devots. Darrere, les llums de les veles van acompanyar les oracions que es van dedicar en silenci al Sant Crist. Dues llargues files es van formar en el carrer que duu el seu nom per a custodiar als que han realitzat una promesa a la sagrada imatge, que desfilen en el centre. En ocasions, el seu oferiment era procesionar descalços i així es va poder veure a molta gent complint la seua paraula. A

l'arribada al temple de San Bartolomé, el Crist del Mar va ser instal·lat en l'Altar Major, en el cadafal preparat per a rebre'l, mentre s'entonava l'Himne en el seu honor.

SENSE ESPECIALISTES AL CSI

text NATÀLIA SANZ

El nou CSI de Benicarló manca de Oftalmòleg i Radiòleg, malgrat que les sales estan dotades de tot el material necessari per a oferir l'atenció sanitària especialitzada als pacients.

És la denúncia que ha fet el grup municipal socialista, que ha instat l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, a reclamar la dotació de les places. Xaro Miralles, portaveu del PSPV, va anunciar que en el pròxim ple "presentarem una moció demanant que arriben al nou centre de salut els metges que falten". Al seu entendre "és malgastar la inversió que s'ha fet atès que no s'està utilitzant l'espai". Així, des que el centre es va inaugurar, el passat mes de gener, les sales estan dotades amb tots els aparells necessaris per a atendre als pacients. Miralles va recordar que les principals novetats que té l'actual CSI respecte a l'antic centre de salut és "la implantació d'un àrea de radiologia, l'ampliació d'Urgències i l'obertura de cinc consultes d'especialitats", sent una d'elles la d'Oftalmologia que encara no ha estat coberta.

La portaveu socialista també es va mostrar crítica amb la recent visita de la consellera d'Educació, Maria José Catalá, i les declaracions que va realitzar sobre la futura construcció del CEIP Àngel Esteban. Miralles va lamentar "les contradiccions entre el que va dir la consellera i el que diu l'alcalde, ja que mentre la primera no es va voler comprometre en dates, l'alcalde segueix mantenint que els

xiquets en el mes de desembre estaran en el nou cole". En aquest sentit la socialista va puntualitzar que els tècnics del consistori són sabedors que "l'empresa adjudicatària del projecte encara està redactant-lo" i que les obres d'urbanització del sector on s'ha de construir encara no han finalitzat. "Estem preocupats, perquè sabem que al desembre els xiquets no estrenaran col·legi nou i perquè no sabem quan començarà a construir-se". El malestar en les files socialistes era evident ja que els alumnes fa més de quatre anys que reben classe en un aula provisional situat en l'antiga pista poliesportiva del Casal Municipal.

JA HI HA DINERS PER A FINALITZAR EL PGOU

text i foto NATÀLIA SANZ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i el regidor d'Urbanisme, Pedro López, tenien esta setmana una important cita a València. Fins a allí es desplaçaren per a reactivar la tramitació de la revisió del PGOU, una vegada que s'ha aprovat definitivament el pressupost municipal i el consistori disposa altra volta de fons per a satisfer els pagaments a l'equip redactor. Pedro López va explicar que dimarts passat va entrar en vigor el pressupost i immediatament ens vam posar en contacte amb l'empresa que està redactant el pla i amb conselleria". En el primer dels casos, se'ls va comunicar la disposició econòmica de més de 90.000 euros que reclamaven per a continuar amb la revisió. A l'administració autonòmica se li va sol·licitar una trobada per a determinar les pautes a seguir a partir d'ara i els passos que han d'escometre els redactors per a satisfer les demandes de conselleria. L'objectiu de la trobada és, segons va detallar López "seguir amb la tramitació de la revisió, per a veure si podem solucionar-la prompte".

Cal recordar que l'aprovació provisional del concert previ de la revisió del PGOU de Benicarló es va produir al juliol del 2009, després de cinc anys de negociacions i reunions amb els diferents agents implicats en la reordenació del planejament urbanístic del municipi. Des d'aqueix moment, els ciutadans esperen la resolució d'un procés que s'allarga en el temps, impedit la realització d'obres i avanços urbanístics del municipi. Al febrer del passat any conselleria de Medi ambient emetia la seua valoració sobre el document de referència i

rebutjava el creixement de la ciutat cap al nord, com pretenien els propietaris d'aquest tram del litoral. Pel que fa al sòl industrial, el document de contestació al PGOU de Benicarló evidenciava que es duplica el sòl industrial i demana que "haurà de justificar-se la demanda de sòl destinat a activitats econòmiques, ajustant-la a les necessitats reals del municipi". Aquestes i altres modificacions suggerides pels tècnics de conselleria es van incorporar al document de referència i remesos de nou a conselleria per a una nova revisió, de la qual s'espera ara conèixer el veredict.

TANCAMENT AMB SOPAR DE PA I PORTA

PER UNA ESCOLA PÚBLICA, DE QUALITAT I EN VALENCIÀ!

El Claustre i l'AMPA de l'escola segueix convidant a tota la seua comunitat educativa a donar suport a les diferents accions que es fan per mostrar públicament el rebuig a les RETALLADES que el Govern Valencià està duent a terme en el món educatiu, així cada dijous a les 12 hores mestres, pares i mares i alumnat seguim concentrant-nos davant la porta de l'escola durant 5 minuts.

Dins d'aquestes accions el dilluns 26 de març vam fer un tancament simbòlic a l'escola acompanyat d'un sopar de pa i porta.

Així a les vuit de la vesprada més de cent persones entre mares, pares, alumnes, personal no docent i professorat ens varem reunir al menjador escolar per fer aquesta tancada.

En primer lloc es va informar de les accions realitzades fins a dia d'avui i de les properes previstes. També es va informar que tot el claustre anava a participar en la Vaga General del dijous 29.

Un dels temes tractats va ser el començar a valorar la possibilitat de crear un BANC DE LLIBRES, per tal que els llibres no costen tant a les famílies. Després de parlar una bona estona es va acordar crear un grup de treball per analitzar aquesta opció per al proper curs i portar-la a una assemblea de l'AMPA el proper mes de maig.

Després varem fer un SOPAR CONTRA LES RETALLADES, per aquesta raó cadascú es va portar el menjar i la beguda de casa. A les deu de la nit vam donar per acabada la tancada, però amb la voluntat de continuar defensant l'ensenyament públic, de qualitat i en valencià i per tant de seguir manifestant que estem en contra de tot tipus de RETALLADES, sobretot en els serveis públics d'educació i sanitat.

Benicarló, 27 de març de 2012

Claustre i AMPA Col·legi Públic Mestre Francesc Català.

EXPOSEN L'OFERTA FORMATIVA DE LA COMARCA

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va acollir dimecres la VII Fira intercomarcals d'oferta Formativa, que va reunir a nou centres educatius del Baix Maestrat i l'institut d'Alcanar (Tarragona). L'objectiu de la trobada era difondre tota l'oferta formativa de Formació Professional i del Batxillerat Artístic dels centres. La fira estava organitzada pels departaments dels instituts d'Ensenyament Secundari on s'imparteixen aquests ensenyaments. La proposta estava oberta al públic en general, però especialment dirigida als alumnes de 4t d'ESO, que són els que el curs que ve podran accedir a aquest tipus de formació. Ells van ser els protagonistes de la jornada i a ells es van dirigir els tallers que els diferents mòduls van realitzar per a presentar la seua oferta. Professors, i alumnes que en aquests moments estan cursant les especialitats, no van dubtar a contestar els dubtes dels alumnes que des de tota la comarca es van acostar a participar en l'esdeveniment.

Unplugged Graham Foster

text REDACCIÓ

El passat 24 de març, després de les últimes plogudes a la Safor, Graham Foster va arribar un poc mullat amb equipatge de ma: la Fender Santa Rosa, el seu necesser i amb moltes ganes de connectar amb l'ambient del cafè de l'Arq per transmetre Blues Power als benicarlandos.

El Britànic en format semiacústic, va fer un repàs a la música blues i rock, des de les llegendes negres fins als Beatles, el seu grup de referència. Feia sonar la guitarra amb una sola ma, amb el bottle neck o el slow gear i sense fer us de ningun pedal, ni efecte, només el seu amplificador combo.

El mestre, no va tardar amb connectar amb el públic que corejava les seves cançons i no el deixaven marxar demanant-li *another song*.

EDITORIAL

827

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

REFLEXIÓN, DESPEDIDA Y CIERRE

Tots som conscients de les enormes dificultats amb què es troba la policia a l'hora de controlar els desgavells que pateix Benicarló any sí any també amb les festes falleres. Sembla ser que no hi ha manera humana de conscienciar els pares que les seues criatures, i no tan criatures, no poden anar pel carrer llençant coetets, coets... i trons, a l'hora que els vinga de gust. El cap de la policia local comenta que no es pot lluitar contra una societat en la qual qui hauria de donar llum —els caps de família— dona fum —els caps de família. És ben cert, el que passa no és més que reflex de la situació amoral que ens toca viure. Ara bé, si les coses no funcionen només amb bona voluntat, amb bones paraules any rere any no és suficient, no quedarà més remei que passar a accions més desagradables i més impopulars. A molt dur que sembla. Si realment no desitgem que hi haja gent que es passege pel carrer amb temor a l'agressió pirotècnica de qualsevol criatura armada, i no tan criatures algunes, amb la seua caixaeta i el seu encenedor, no hi haurà més remei que denunciar els pares i mares dels "angelets" coeters. Sí, com sona. L'experiència ens ha demostrat que les campanyes i les xerrades no són efectives. Proven l'any que ve? Igual no caldria més que fer caure tot el pes de la llei sobre uns poquets i després en sortiríem tots beneficiats.

També han parlat les nostres autoritats de la dificultat que suposa eradicar el botelló. Sí, si es vigila un lloc, es farà en un altre. Realment tenim mala peça al teler. L'actitud de resignació del cap de la policia municipal ens ha de fer reflexionar. On hem arribat amb la nostra joventut perquè ja tinguem assumit que gairebé en tenim prou si no es molesta el veïnat? És molt difícil, sí, i des d'ací molt fàcil dir que res, que a denunciar. Però quin remei quedarà? Igual tenien raó aquells del pintoresc partit que demanava la construcció d'un "botellòdrom"...

Compartim de tota manera la inquietud del senyor Parra. És un problema de conscienciació. És un greu problema d'educació i si les famílies fallen, *reflexión, despedida y cierre*. Però tot i compartir la inquietud del cap de la policia tampoc es pot defugir la responsabilitat. I ell, juntament amb els nostres governants, la tenen. I responsabilitat vol dir fer complir les normes bàsiques de convivència de les quals ens hem dotat la ciutadania. I no sembla lícit, ni correcte, amagar-la, ara que s'han vist enganxats per la seua pròpia teranyina, teixida durant tots estos anys de resignació i inacció. El problema és que ara amb quin argument es pot presentar davant qualsevol altre ciutadà que no acomplisca aquestes normes... tot i tindre la raó i la llei de la seua part? Amb autocomplaença i resignació no es construeix una societat.

Vaga General

Hem arribat a un extrem difícil. El govern ha ficat a la mateixa balança la por i la llibertat. Sabent que la por és el millor argument per a retallar-la ha tirat pel dret amb una reforma laboral que destrossa, de totes, totes, els grans avanços dels drets civils que fins ara s'havien aconseguit. I és que tots els governs neoliberals que hem tingut, tant PP com PSOE són les dos cares de la mateixa moneda, han propiciat que s'haja arribat a aquest extrem. I els sindicats majoritaris espanyols, que fins ara havien viscut enganxats a la mamella pública, intenten, com siga, esvalotar el galliner al veure que a ells també els hi toca el rebre.

No estem criticant ací que aquesta vaga general no té sentit, que el té, i molt, però sí que, quan les vaques grasses, en els moments de la bonança econòmica artificial que teníem, cap d'ells es va ficar al seu lloc. Aleshores era quan tocava fer, amb visió de futur, sobretot quan ja s'albirava que la situació començava a torçar-se, una aposta ferma i decidida per blindar que els drets civils no es retallaren. Ara, tal volta siga massa tard.

Tot i així, tenim sord que el funcionari d'aquest país, tan injuriat i menyspreat per aquesta societat civil, conformista i de vegades recuniosa, que ara té por a perdre el seu lloc de treball i és queixa que li retallen les seues llibertats i que comença a veure-li les orelles al veritable llop popular presentat a les eleccions amb pell de corder, s'haja convertit en abanderat de la lluita contra l'angoixa que els tenalla.

És per això que, tot i les crítiques a l'autocomplaença sindicalista espanyola,... ara toca VAGA.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural La Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·L·LABORAMENTS

COL·LABORAMENTS
XAVIER
RAMON PA
JESUS
J.M. S.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Petards? Sempre toca!"

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els que no estan d'acord amb aquesta situació a la que ens han portat els nostres governants i secunden la vaga general. També per a tots aquells que, tot i estar d'acord amb ella, no la fan per por a ser despatxats. Aquest és el veritable objectiu de la reforma laboral del govern PoPular: la por. El mitjà més coercitiu que es coneix per doblegar la llibertat de les persones. Això és el que implica la reforma laboral, un model feixista que talla de soca-rel els drets de les persones en benefici del poder.

Panissola: per els responsables policial i polític, Parra i Marzal, *tanto monta monta tanto*, que diuen que no poden fer complir el ban de l'alcalde sobre el llançament de petards perquè els pares els hi diuen als municipals, quan recriminen als xiquets "... si no tenies nada mejor que hacer, cuando les llamas la atención". Increïble, però cert. O siga que, a partir d'ara, quan un municipal fique una multa se li podrà dir el mateix i se n'anirà amb la cua entre les cames, i el cap catxo, mirant cap un altre lloc. Si aquesta és l'autoritat que tenim... quina colla de calçassos!

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, G. SEGARRA, VICENT FERRER, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Gaiates i falcons

Fa uns dies, la secció a erotransportada dels tafaners de *La Veu* se'n va anar a fer un vol, i no ho diríem mai millor, pel cel de Castelló i, de camí, a comprovar si era certa l'estranya arquitectura que diuen té l'aeroport de l'abuelito. I, efectivament, no els va sorprendre que la inoperant pista d'aterratge es veiés, des del cel, molt similar... a un gaiato. Sí, un gaiato, que no d'una gaiata, que a la millor era el que tenien previst inicialment però se'ls va oblidar que al monument orellut no podien faltar-li les llumetes. Potser es tracta d'un missatge transcendent perquè aquesta terra beneïda per la mà de l'abundància siga identificada des de qualsevol lloc de l'Univers, com aquells gegantins missatges dibuixat sobre la roca a Sud-Amèrica. Ara per ara, sembla descartat el canvi de ruta de la romeria de les canyes per fer un giravolt sobre aquesta pista polivalent. En tot cas, la nova teoria ultraliberal unisex del *más con menos* sempre podria justificar la

text LA COLLA DE TAFANERS

marrada. I així no serien només els falcons, eixos que ens costen noranta mil de l'ala, els únics que aprofitarien la infraestructura.

El triangle de les molt putes (així les hem de passar!)

I parlant d'aterratges, precisament aquesta setmana, vam veure en diversos mitjans de comunicació com l'aterratge d'una avioneta en una rotonda castellanenca al Grau, es convertia en la principal atracció turística del dia. No, no era la dels intrèpids tafaners voladors, tots estan sans i estalvis. Pilot i passatger van aterrar sencers, però no deixa d'encaixar en aquest món carrolià on vivim:

tenim aeroports sense avions per a exposar escultures i rotondes on atarren avionetes perquè no hi ha escultures. Així, segons hem pogut saber de fonts molt tafaneres, fins i tot el programa de radio de la cadena SER d'Iker Jiménez, el dels fenòmens para, para, para, para, para... normals, estaria interessat en aquest particular triangle de les Bermudes, és a dir, la platja de Marina d'Or, l'aeròdrom del Pinar i l'aeroport de l'abuelito. Aprofitant que Mariano Bueno va participar fa dues setmanes al programa, i tenint en compte que és d'ací, tenim entès que ja han començat els contactes perquè un equip del programa faça una inspecció pels voltants. Els tafaners que hi van fer la volada, i que no van desaparèixer, ens han confirmat, que tot i jugar-se-la, estarien disposats a tornar a enlairar-se.

Depuradora depurada

Després que ens digueren que les obres de la que ha de ser la nostra flamant depuradora estaven aturades *sine die*, els tafaners ens hi hem posat a investigar i, ara per ara,

La inoperant pista d'aterratge es veu, des del cel, molt similar... a un gaiato.

ve de la pàgina anterior

tot i que els benicarlandos hem anat pagant amb el característic *acento religioso* que sabem el cànon de sanejament de la Genialitat amb el rebut de l'agua, ningú no sap quan començaran altra volta les obres. I és que si els 4 milions del 2010 ja no es van cobrir i els 14 milions del 2011, tampoc, hem fet números i, amb el que deuen al cap i casal Fabra i companyia, impossible de tenir-la acabada enguany, com preveia inicialment el projecte. Diu que cap la possibilitat que allà cap al 2020, si Madrid aconsegueix arribar als Jocs Olímpics, a la millor es pot desviar, però fer discórrer, una mica d'aigua clara, del Manzanares... al Riu Sec de la Barbaritat Valenciana. Que amb el que portem pagat fins ara els benicarlandos de cànon de sanejament no tenim ni per a tapar

el forat de l'emissari.

La consellera i el pecat
 La consellera d'Educació que l'altre dia va passar per les nostres contrades haurà d'anar, inexorablement, a passar pel confessionari més proper. I és que això és el que es pot despendre del video de l'actuació del diputat de Compromís a les Corts, Pañella, quan aquest li recorda a la popular que mentir és pecat. I és que aquesta senyora diu que no baixa el sou als funcionaris... després que cobren vora 200 euros menys i els haja eliminat la meitat del complement per formació i innovació (se'n recorden?); que no retalla en educació... després d'haver eliminat vora 1500 professors respecte de l'any passat; que cada dia, sí, cada dia, hi ha un 27,7% d'absentisme del professorat als centres públics... com si les escoles estigueren sense

professorat a les aules; que estem al capdavant en inversió educativa i en el repartiment de les ajudes públiques... però hores d'ara no han pagat ni les beques a les famílies, ni els bonollibres a les llibreries; que hem passat d'una mitjana, considerada òptima, de 20-25 alumnes per classe, sense cap discapacitat... a una mitjana de 35 i amb alumnes conflictius... Certament, aquesta consellera està faltant al vuitet manament i, per consegüent, té un problema greu, molt greu... anar a l'infern!

Al·lucinant!

Benicarló: Els tres partits polítics de l'Ajuntament firmen una moció de rebuig a les mesures adoptades pel Decret 1/2012 i en demanen al Govern Valencià la derogació. I amb la moció, presentada el 21 de febrer per Marcos Marzal, del PP, Rosario Miralles, del PSOE, y Ricardo Mascarell, de Compromís, el PP

135.EURIBOR.COM.ES

J.R. MORA

ve de la pàgina anterior

benicarlando vota contra les mesures que el mateix partit ha aprovat a les Corts valencianes... amb el vot favorable de Jaime Mundo! No entenem res, qualsevol dia veiem a Marce amb rastes i una cadireta de bova ocupant un lloc entre els indignats que solen acampar a la plaça del Taüt. O vivim el sùmmum de l'esquizofrènia política o ens perdem alguna cosa. A vore si al final haurem de donar la carxofa al PP benicarlando!

Policia incompresa, joves previnguts

“Es lamentable que los mismos padres de los niños que los tiran, te digan que si no tienes nada mejor que hacer cuando les llamas la

atención”, va confessar Agustín Parra, cap de la Policia local. “La policia tiene dificultades para controlar el tema, porque todos los niños tienen petardos y todos los niños tienen mechero”, afegeix Marcos Marzal, regidor de Governació, que vol dir el de la porra. Però si en realitat ja no cal que vigilen. Quan creixen una miqueta aquesta joventut ja saben com s'han de comportar. Mireu si no com durant les falles la festa de la marraixa o botellot s'ha traslladat als entorns del nou centre de salut. Estan més a prop d'urgències i estalvien en ambulància.

Vaga

Hem estat a punt. Però hem considerat que nosaltres també ens devem a la nostra concurrència i que havíem de dir de quin color som. I vet ací, que hem fet la secció,

a millor una mica descafeïnada, que açò d'omplir dues planes de tafaneries diverses, i amb sentit, costa el seu esforç, per a dir que nosaltres també ens afegim a aquesta vaga contra el menyspreu a la nostra societat. Ja n'hi ha prou d'aterorir-nos amb l'acomiadament. O comencem a reaccionar i els hi diem als sindicats que cal ser més contundents i deixar-se de floretes, sobretot als espanyols que havien viscut últimament molt còmodes mentre ens anaven ofegant, o ens espera una sota de bastos del tamany de la Merkel i Sarkozy junts. Si açò no es revolta molt ens temem que ni amb pic i pala ens salvem de la cremà. Perquè amb aquesta reforma els únics treballa qualificats que tindrem a l'estat estat espanyol seran, precisament, eixos. Al temps! Així que... a la vaga.

ELS PENSIONISTES, “RETALLATS”

Ja sabíem que (certs) polítics són poc de fiar, especialment si en període electoral(ista) –que per a ells és sempre- s'omplen la boca de promeses...que no acompliran. Tal és el cas de Rajoy, que es passà tota la legislatura anterior vivint de la “sopa boba”, -és a dir dels nostres impostos- sense fer un brot i vantant-se de què ell ho solucionaria tot. I heus ací com ho “soluciona”, una vegada arribat al poder: “retallant”. Però no de les despeses sumptuàries, no dels sous milionaris dels banquers depredadors, tampoc de les “incompatibilitats” dels càrrecs que acumulen els seus –Cospedal no és l'únic cas-, ni dels sobre costos militars que maldita la gràcia per a

què serveixen. No. Les víctimes són les de sempre: els funcionaris i la resta de treballadors, que veuen rebaixats els seus sous i noves fornades de joves –i no tan joves- que, per centenars de milers, es queden sense treball o no en troben, en acabar els seus estudis.

I si en faltava alguna, ara els pensionistes, que el fals de Don Mariano havia jurat i perjurat que respectaria: mentida, una més. Així una nòmina qualsevol de febrer, respecte a la de gener s'ha vist “revaloritzada” (?) amb 26.99 euros menys.

Decididament hi ha polítics gens de fiar: els “populars”.

Marc Antoni Adell

TERRORISME INDUÏT

El fabricat per Israel. Perquè el govern ultranacionalista i ultradretà de Tel Aviv, en practicar un terrorisme d'Estat, amb l'ocupació il·legal de territoris dels palestins i amb els assassinats -selectius o massius- de població palestina –civils inclosos amb infants i dones pel mig-, atia l'antisionisme en forma d'odi i revenja per tot el planeta, com ha ocorregut a Toulouse, on un fanàtic ha assassinat a tres nens jueus i al pare de dos d'ells, sumint en la tragèdia a aquelles famílies, víctimes innocents de la política genocida del govern israelià.

Ja seria hora de què les instàncies internacionals responsabilitzaren de les morts com les de Toulouse, als dirigents d'Israel i els jutjaren com a inductors del terrorisme yihadista.

Marc Antoni Adell

DISBARATS

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

6 – I – 2012

Route Irish la darrera pel·lícula de Ken Loach ens mostra de manera crua un dels negocis que la guerra de l'Iraq ha provocat, la creació de companyies de seguretat, per a assegurar la protecció de polítics i negociants de tot tipus, que mouen grans quantitats de diners, actuen sense massa control i cometent sovint més d'una atrocitat.

Sense ser la millor pel·lícula del director anglès, torna a posar el dit en la nafra denunciant que darrere de la guerra de l'Iraq, es movien grans interessos econòmics, un dels propietaris d'una d'aquestes companyies era un assessor del president Bush. El cine de Loach pot ser qualificat de pamfletari, d'agitació, però és un cine necessari.

25 – I – 2012

En els sempre molt interessants articles sobre llengua que Albert Pla Nualart escriu al diari Ara, avui podem llegir el següent: *"Un doi en mallorquí, és un disbarat i l'Alcover – Moll s'aventura a apuntar-ne un origen tan dubtós com suggestiu: vindria de doll entès no pas com a raig de líquid sinó com a atuell que en conté i, més concretament, com a calaix de sínia, és a dir, com a caduf o catúfol.*

Un vell que repapieja dona voltes al mateix (com una sínia): fa catúfols. I d'aquí el lligam entre caduf, catúfol o doi i disbarat."

Amb tot el respecte per la Carta Magna, però vist el que s'ha fet al llarg dels anys i el monument de marbre que tenim a la plaça de Constitució, li escauria d'allò més bé canviar-li el nom pel de plaça del Disbarat.

3 – II – 2012

Llijo el llibre de Luis Racionero "Memòries de un liberal psicodélico", on explica la seua joventut en la universitat de Berkely, el descobriment de la filosofia oriental i la seua iniciació en el món de les substàncies alucinògenes com el LSD, ell oposa tot aquest món a la filosofia occidental escrivint en un moment donat: *"Yo suponía – cuando no la conocía – que la filosofía era pensar sobre las cuestiones más fundamentales de la vida para hacer esta más feliz. Pues no, el tético de Sartre sacó la conclusión a que conduce la filosofía europea: angustia, absurdo y náusea"*, i continua carregant-se el pensament de Kant, Hegel, Wittgenstein, Lacan, Barthes, Althusser i Eco.

I segueix més avant dient: *"la razón es una invención humana, el mundo no es razonable; la razón es una invención, una red demasiado esquemática para aprisionar la complejísima realidad: el arte, la religión, la emoción, la intuición se escapan por los huecos de la malla. No aceptar eso me parece una simpleza de ignorantes engreídos. Suponer que solo la razón es válida para orientarse por la vida es pura tontería."*

Desqualificar d'un cop de ploma el pensament de tots els filòsofs mencionats més amunt, sí que em sembla una ximpleria d'ignorants pagats de si mateix, com ho és sovint el senyor Racionero, si bé és cert que alguns d'ells són bastants abstrusos i avorrits. La filosofia és l'amor per la saviesa o la cerca d'aquesta, i això no porta necessàriament a la felicitat, el coneixement de la vida desemboca més aviat en l'angoixa, perquè és una història que, com va dir el poeta, sempre acaba malament, i llavors és quan el ser humà s'inventa les religions o es refugia en l'art o cerca emocions positives, que tot pot estar molt bé.

Però l'alternativa del senyor Racionero és el pensament oriental, la vida hippie, el fer viatges al·lucinògens prenent LSD...tot això em sembla poc seriós, pot ser és més divertit, però tampoc ha portat a res positiu, és més, sota l'aparença de ser àcrates moltes de les persones que cita l'autor com properes a les seues teories, acaben col·laborant amb la dreta o escrivint en els seus periòdics.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ara mateix em fa peresa alçar-me de la cadira i consultar quantes vegades al llarg dels més de disset anys de La Veu s'hi ha dedicat el tema de la setmana a la costa nord del nostre terme. Segur però que més de deu. La veritat però és que en cap ocasió les fotos que han acompanyat els reportatges han sigut tan impactants com les d'aquest passat número. Algú prendrà mal. No parlem ja només del legítim dret dels propietaris a defensar els seus trossos de terra sinó del veritable risc físic que corre qui gose apropar-se per allí. Diuen que és ja el novè viatge que es fa a la capital de les Espanyes par tal de visitar ministeris i tractar que algú hi pose remei. Em sembla que ens han fet portar el perol massa vegades, no troba? I és que, jo ja ho sé però hi ha qui sembla que encara no, a Madrid tampoc no ens volen. I del passeig de la costa sud també ens en podem anar oblidant, no cal dir-ho. Ens diuen que l'executaran a trams; sí, serà això com a molt, una execució segurament a garrot vil; sap vosté que es comenta pel poble que alguns veïns que no volen que per davant de casa d'ells (entre la seua mansió i la mar) passe ningú faran tot el que podran perquè els pobres continuen passejant per la ruta del colesterol i puguen només ensumar-la, la mar. Mane qui mane.

Aquesta setmana, tal i com sé que hauria de fer sempre, aniré comentant-li les coses tal i com les vaja llegint. Sempre en el ben entès que passo absolutament de llegir res de falles, naturalment. Tiro, per tant, avant. Algunes notes culturals de cairre pictòric (una Col·lectiva de BenicarlóArt i una altra de Peiró) que donen al nostre poble una nota de distinció. L'actuació dels famosos de Pepet i Marieta; vaig saber per cert l'altre dia que Marieta no era cap xica sinó, es veu, el nom d'una espècie d'erba. No ho vaig entendre. El

conservatori es mou, llijo més avant... justet el dia de la vaga general. Segueixo. Comprenc que ja estem immersos en ple *acento religioso* i que aviat s'inaugurarà l'exposició de "motius religiosos" i es restaurarà algun santocristo; bé, em sembla bé, no fa cap mal a ningú aquesta gent.

Continuo. Un titular: "Empresaris busquen alumnes formats als instituts de la comarca", a propòsit de la VII Fira Formativa Intercomarcal que va tindre lloc al nostre poble dimecres passat. Només un parell de coses. Primera. Els empresaris busquen mà d'obra barata per ser competitius amb els altres empresaris que també busquen mà d'obra barata; l'ofici els l'ensenyaran ells. Segona. No sé que passa ací a La Veu que de vegades no tenen clar quin ha de ser el "llibre d'estil"; jo que em pensava que vostés eren d'aqueixos dels Països Catalans i resulta que massa vegades parlen de comunitats i de províncies. Ho dic així perquè Alcanar és de la comarca del Montsià, no troba?

Tan atinats com sempre els breus del senyor Marc Antoni Adell. Parla de Trillo, el del iacolev, que l'han fet ambaixador, *manda huevos*. I també

del moderat Fernández Díaz, la cara amable del partit, que va enviar els antiavalots per atonyinar joves manifestants i després diu que les porrades són una invenció de cervells malalts. Ja estem ben posats ja amb aquesta gentola.

Entrevista en tres lliuraments a Josep Villarroya, autor de l'assaig *La globalitza... què?* Val i valdrà la pena llegir-s'ho detalladament. Permeta'm que destaque un parell de cites. Diu que "la globalització equival a occidentalització, a mundialització del capitalisme liberal" i també que "ens volen aborregats i desinformats, perquè així ens poden enganyar i controlar més fàcilment". Reflexionem-ho amb calma.

Joan Heras tan espectacular com sempre. Ens parla del que ell anomena "la cançó necessària", la cançó que abans es dia protesta i que mai ha deixat de ser actual. Ara més que mai. Pau Alabajos, Cesk Freixas, Obrint Pas... "llarga vida als nous cantautors".

Ja acabo. Veig que hauré d'anar a una d'aquestes visites guiades que fan allà dalt al Puig...

ENTREVISTA AMB JOSEP NAVARRO, AUTOR DE L'EXITÓS LLIBRE *GLOBALITZA... QUÈ?* (2a part)

text i foto REDACCIÓ

(2a part. Continua de La veu 826)

En les classes ens posen lectures obligatòries, normalment són clàssics o novel·les per adolescents. Quins llibres penses, o quins autors, són imprescindibles?

No faré una llista dels llibres que jo posaria, perquè de fet no la tinc. De totes maneres, cal partir d'una obvietat: no podem oblidar que aquells alumnes que a casa tenen una bona biblioteca, aquells joves que veuen llegir a sos pares, normalment seran bons lectors.

Si no és així, ho tindran més difícil, perquè la majoria acabarà reproduint el que ha "mamat" a casa. I com he dit abans, l'estat espanyol té el trist mèrit de tindre un dels índex de lectura més baixos de la Unió Europea, i el País Valencià encara està pitjor... Per això cal fer un gran esforç en canviar aquesta tendència, i aquí l'escola té un gran rept.

Pel que fa al paper de l'educació, caldria que el professorat es coordinara una mica més a l'hora de triar les lectures, ja que algunes es podrien treballar des de diferents assignatures. Uns altres suggeriments podrien ser: que l'alumnat poguera triar entre diversos títols, que es fera lectura a l'aula i que els llibres es treballaren a classe, per debatre i resoldre'n dubtes. Considere que l'alumnat ha de llegir els mateixos llibres que els adults, a mesura que van madurant, i han de ser ells mateixos els que ho decideixen. Em crida l'atenció que, de vegades, sota el títol de literatura juvenil hi ha llibres que tracten els lectors joves com a idiotes. No val llegir qualsevol cosa, com la premsa esportiva o del cor, que idiotitzen encara més el lector. Una altra possibilitat és llegir capítols o fragments de llibres, posar l'esquer perquè pique la curiositat de l'alumnat, i que després ell o ella pugui triar.

És cert que estem immersos en la cultura de l'audiovisual, i la gent més jove ho ha viscut d'una manera més accentuada: ha nascut i crescut entre televisions, consoles, ordinadors, mòbils... La lectura requereix una major atenció, un major esforç, però paga la pena: en la mesura que llegim més, tenim més vocabulari, el nostre pensament es fa més complex i abstracte. Això cal dir-ho clar, perquè al final també depèn de la tria que fa el xicon o la xicona, i ha de saber-ho.

Com ens afecta la globalització en el dia a dia?

La globalització, aquesta fase actual del capitalisme, ens afecta de moltes més maneres del que ens podem imaginar. Quan anem a comprar al supermercat, la majoria de productes estan elaborats i distribuïts per grans multinacionals, a milers de quilòmetres de casa nostra, tot respon a la recerca del major benefici possible, sense que importe que eixos productes estiguen elaborats per persones que cobren un salari miserable, o sense que importe que eixes multinacionals estiguen pagant mercenaris per tirar els indígenes de les seues terres, o sense que importe que eixes multinacionals paguen sicaris per matar sindicalistes que reclamen millors condicions laborals, o sense importar el cost per transportar eixos productes des

de ben lluny...

El capitalisme també ens afecta quan tanquen les empreses per localitzar-les en altres països amb mà d'obra més barata o perquè allí poden contaminar, i això fa que aquí augmentem l'atur. El capitalisme ens afecta en considerar l'habitatge una mercaderia més, i no com un dret per a les persones: milers de cases buides, i cada vegada més gent sense sostre. El capitalisme i la globalització ens afecta en l'empitjorament de les nostres condicions de vida, en la privatització de l'educació i la sanitat, en l'empitjorament de les pensions... El capitalisme també repercuteix en el planeta en què vivim: la contaminació de rius i mars, de l'aire que respirem, la pèrdua de biodiversitat, el balafament i el balfament de la pèrdua dels recursos naturals, la desforestació i la desertització... I el capitalisme també provoca un empobriment cultural.

El moviment antiglobalització va preveure la crisi actual?

L'etiqueta d'antiglobalització no és molt adient per dos motius: perquè parla de la globalització sense que estiga molt clar què és, i perquè ho fa des de l'anti, que si només estigueren en contra però no hi proposaren alternatives. A més a més, dintre de l'etiqueta del moviment antiglobalització trobem una gran diversitat: socialdemòcrates, socialistes i anarquistes, també hi ha moviments d'alliberament nacional, ecologistes, feministes...En la meua opinió és una etiqueta simplista i parcial.

L'origen d'aquest moviment el trobem des del moment que es comença a parlar de globalització, i per tant comencen a aparèixer veus crítiques que assenyalen els seus aspectes negatius. Això comença a passar als anys 90, després de la caiguda del mur de Berlín i l'ensorrament de l'URSS, quan s'havia venut la fi de la història, quan el capitalisme semblava que havia vençut i es repetia que era el millor dels sistemes. Moltes persones d'esquerres restaren perplexes, però prompte es va veure que el capitalisme continuava generant injustícies, que continuaven existint una minoria que explotava i oprimia i una majoria que era explotada i oprimida, i que per tant calia continuar donant respostes, calia continuar organitzant-se i lluitant.

Finalment, pel que fa a la capacitat de previsió d'aquesta crisi, és clar que hi hagueren persones i organitzacions que ja avisaven de la crisi actual del capitalisme, però evidentment no tenien veu en els mitjans de comunicació de masses, aquests veus eren silenciades o censurades. De fet, des de fa molt de temps -des que Karl Marx, el segle XIX, va realitzar la primera anàlisi del capitalisme- se sap que aquest sistema econòmic té greus contradiccions i que cíclicament té crisis. És un sistema que necessita créixer contínuament, encara que siga a costa de la destrucció de la natura, o a costa d'empitjorar les condicions de vida de la majoria de la gent... Però caldria qüestionar-nos què és l'actual crisi, ja que està servint per a transferir riquesa des de les classes populars a la gent rica, i això està fent-se a base d'empitjorar les seues condicions de vida, per a privatitzar i fer negoci de tot allò que siga rendible. El capitalisme suposa privatitzar els guanys i socialitzar les pèrdues: quan hi ha molts beneficis, aquests es queden en la seua majoria en unes poques mans; quan hi ha menys beneficis o pèrdues, aleshores les classes populars han de partir-ne les conseqüències. Això ha passat en altres crisis del capitalisme i torna a passar de nou ara. Açò és una guerra de classes, com que ara la classe treballadora està poc conscienciada i molt poc organitzada, els capitalistes poden aprofitar-se'n.

Basquet. Agònica victòria del júnior benicarlando davant el Lliria.

text i foto VICENT FERRER

Agònica victòria l'aconseguida el passat diumenge del junior, entrenat per Sergio Oms, davant el Lliria. El rival va anar tot el partit per davant en el marcador i els vuit punts d'avantatge que tenien mancant cinc minuts per a acabar semblaven definitius, però el junior del Benicarló va començar una remuntada que, per moments, va semblar que es truncaria per les pèrdues de baló. Els jugadors no es van rendir

i amb una molt bona defensa van forçar uns passos i una falta en atac que van donar al Benicarló la possessió faltant 5 segons i amb l'opció d'empatar el partit. Yon Gracia va anotar fàcilment i el partit va haver d'anar a la pròrroga. En la mateixa el Benicarló sí que va ser superior i el tir lliure anotat per Pau París deixava a l'equip valencià amb dos punts de desavantatge faltant 20 segons. La defensa benicarlanda va

cometre una falta amb el que el jugador de Lliria podia enviar el partit a una segona pròrroga si anotava els dos tirs lliures. Afortunadament la pressió d'un pavelló municipal replet de públic va fer que un dels dos llançaments no entrara, fet que va fer embogir als aficionats. Al final 64-63 i quarta posició en la taula per a l'equip benicarlando.

El sènior, que entrena Francisco Camós, també va aconseguir una important victòria, en un partit en el qual van anar tot el temps per davant en el marcador. En alguns moments el CB Massamagrell es va acostar bastant al Benicarló, però al final l'encert ofensiu no va donar opció a l'equip valencià que va acabar caent per 64-58.

El CB Borriana no va donar cap opció al cadet masculí, i va aconseguir la victòria per 101-45. El cadete femení es va veure implicat en una desagradable polèmica al suspendre l'àrbitre el partit que havia d'enfrontar-lo al Godella, per un retard de 12 minuts a l'arribada al pavelló. L'infantil masculí de Kiko Royo va continuar la seua línia de bon joc dominant de principi el seu partit contra el CB Morvedre i guanyant per 52-31.

Els més menuts del club, l'equip Benjamí, es van desplaçar a Sant Carles de la Ràpita per a participar en els Trobades organitzades per la Federació Catalana de Bàsquet. Va ser un matí en la qual allò important era passar-s'ho bé i divertir-se practicant el seu esport favorit, i per la qual cosa tots els jugadors i jugadores van rebre una medalla commemorativa. La pròxima cita serà a Amposta el 22 d'abril.

Febrer, Peña, Guimerà i Sánchez disputaran les finals en el CatVal de Sant Jordi

text i foto VICENT FERRER

Després d'un llarg mes disputant-se el torneig CatVal de Sant Jordi, el pròxim cap de setmana es jugaran les finals del torneig i en la que hi haurà representació de quatre jugadors benicarlandos.

Els que van tenir més sort i van demostrar el seu millor tennis van ser Guimerà, Sánchez, Febrer i Peña que disputaran la gran final en les seues respectives categories. Gerard Guimerà, en benjamí masculí, disputarà la seua segona final consecutiva en el circuit CatVal, després d'adjudicar-se el seu partit diumenge passat davant Yago Calduch per 6/0 i 6/1, demostrant la seua gran superioritat. En infantils Diego Sánchez es fica en el seu primera final de l'any després de vèncer per 6/3 i 6/2 en semifinals. I finalment, els més veterans, Demetrio Peña i Carlos Febrer s'enfrontaran entre ells per emportar-se el títol la pròxima setmana a Sant Jordi.

Molts dels jugadors benicarlandos es van quedar a les portes de la final: Uriel Domenech, en benjamí masculí, que després d'un gran torneig no va poder davant Álvaro Fuster i va perdre per 6/1 i 6/1. En aleví femení, la gran favorita Iratxe Serrat, va tenir un dur partit que finalment es va emportar Anabel Arán per 6/4 i 6/4.

En el quadre B també es quedaven a les portes de la final Quico Mateo en benjamí masculí; Sacha Orenes en benjamí

femení, que va desaprofitar una bola de partit en el tercer set, perdent per 3/6, 6/4 i 6/8. En infantil femení Carla Folch, gran favorita per a adjudicar-se el partit perdia per 6/3 i 6/4. En infantil masculí Samuel Giner no va tenir opció cedint per 6/0 i 6/1. Finalment en cadet masculí, Roger Alberto, no va poder davant Javier Ayza, perdent per 6/1 i 6/4.

Els jugadors del Club de Tennis Benicarló segueixen demostrant el seu gran nivell setmana rere setmana i donant a conèixer el gran nivell de tennis que té cadascun d'ells. Els desitgem molta sort per a la final i que gaudisquen, sobretot, del món de la competició des de menuts.

TOT VELLESA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Estic de veritat molt preocupat. Veig com cada dia vaig perdent la memòria. No ho dic de broma, no. La memòria, la capacitat de concentració, la vista. Tot. No dic això perquè sí, sé que el Benicarló va guanyar per quatre gols a dos l'Orpesa, però encara que em mataren no sabria dir qui van ser els autors dels tots els gols. Penso i repenso i res, ni me'n recordo de com va ser el tercer ni qui el va marcar. Dels altres sí que podria dir alguna cosa. El primer el va fer Alexandre de falta directa, com si fóra de primera divisió, com si fóra Cazorla o Senna, però no com si fóra Cristiano Ronaldo perquè el portugués fa més de dos anys que s'espatarra, mira fixament la tanca defensiva i llença la pilota o bé als núvols o bé al cos d'algun defensa que passava per allà. Amb aquest gol vam aconseguir empatar un partit que anàvem perdent des del minut cinc aproximadament. Encara no havíem entrat en joc, però vam marcar. El segon ja va ser una vegada consumat el descans. Ens va aprofitar novament per empatar i l'autor va ser em penso que Ernesto. Per què dic em penso? Doncs perquè tot i estar a menys de tres metres de la porteria visitant a hores d'ara encara no sé si Guillermo Colom va tocar la pilota quan ja estava dins o la va tocar abans de superar la línia. Ja ho dic, ho vaig perdre tot, però per antonomàsia sóc amnèsic i miop. La jugada va ser d'allò més bonica i Ernesto, escorat al costat esquerre del porter visitant i gairebé sense angle, va llençar una estupenda vaselina que va entrar mansament no sé si amb l'ajut de Colom o no.

Després sí que sé que en vam fer dos més. Recordo l'últim. Guillem, brau davanter centre, es va endur la pilota a

empentes i rodolons fins quedar-se allò que es diria solo ante el peligro; algú la va rebutjar i Guillermo Colom –aquesta vegada segur que va ser ell- va ser valent i va posar el peu i va deixar el partit amb el resultat definitiu.

I no hi ha manera de recordar-me'n del tercer, xè? Va ser un gol important ja que va ens va permetre per primera vegada avançar-nos en el marcador i deguera ser molt celebrat pels no més de cent cinquanta espectadors que vam tindre l'encert de pujar al camp de futbol per passar una vesprada assolellada i divertida. Buah! Ara, home, ara. Ja ho tinc. Va tornar a ser Alexandre. Com podia ser que no me'n recordara si va ser el millor gol de tots. A vegades em passa això, que no sé com, es fa algun contacte al cervell i, pam! I mira que ho passo malament fins que no em vénen les coses al pensament. Sí, Alexandre es va driblar tres o quatre vegades un defensa, dos o tres un altre i quan va sortir-li el porter li la va picar així semeta per dalt. Èxtasi, sí, sí, un gol de categoria.

Quan va acabar el partit els bravíssims jugadors locals van saludar des del centre del terreny de joc els enfervorits aficionats que corresponien amb entusiàstics aplaudiments. Darrerament ens hem acostumat a vore bon futbol. Qui no s'ho crega que puge algun diumenge i ho comprovarà. Ens guanyen només els equips en els quals els futbolistes tenen més força i en general més pes que els nostres. Estic segur que si posàrem en una romana el pes de tots aquells que ens han guanyat comprovaríem com en cada partit ens treuen més de cent quilograms. Entre tots, naturalment.

Diumenge vinent tornem a jugar al nostre camp però fem de visitants. No vull dir res. Si perdem, la crònica la farà del carajillo que em beuré després de dinar. Tira, home, tira.

Estic de veritat molt preocupat. Veig com cada dia vaig perdent la memòria. No ho dic de broma, no. La memòria, la capacitat de concentració, la vista...

INCENTIVEN LES RUTES SUBMARINES

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló i Peníscola oferiran rutes submarines dins del Pla de Competitivitat que estan desenvolupant ambdós municipis a través de l'Estació Nàutica que comparteixen. La nova proposta està dins de l'objectiu de crear noves estratègies que milloren la posició competitiva i innovadora dels establiments turístics i comercials relacionats amb la nàutica, a través del protocol del Club del producte nàutic. Els fons marins del parc Natural de la Serra d'Irta seran el primer objectiu d'aquestes accions i per a assolir-lo, el consistori peniscolà ha remès a la conselleria de Medi ambient la sol·licitud per a obtenir els permisos necessaris per a abalisar la costa. Es pretén així potenciar les rutes submarines i combinar-les amb rutes panoràmiques del litoral que es realitzaran des del mar. La bellesa dels paisatges d'aquest tram del litoral castellonenc és indiscutible i si s'aconsegueix l'obtenció de permisos, ambdues poblacions podran comptar amb el tan desitjat turisme de qualitat.

Rafael Suescun, president del Patronat de Turisme de Peníscola, va assenyalar que el disseny de les rutes "també contempla la possibilitat que la puguin realitzar persones amb discapacitat". El projecte forma part de les estratègies que es desenvoluparan durant la segona de les quatre anualitats del

Pla de Competitivitat de l'estació nàutica, i va ser presentada durant la reunió que es va desenvolupar en el saló de plens de l'ajuntament de Benicarló. De moment, se segueixen desenvolupant les estratègies contemplades en la primera fase pel retard en la posada en marxa del pla per culpa l'impagament de la quota per part de la conselleria de Turisme. Així, en breu es presentaran les estratègies dissenyades en aquesta anualitat, que contempla la creació d'una marca única i homogènia, amb retolació unificada. L'encarregada de fer-lo serà la nova gerent del pla estratègic, la tècnica de l'ajuntament de Benicarló Sara Bayarri, qui ha assumit el càrrec després de la renúncia de l'anterior gerent, Salvatore Testone.

Els fons marins del parc Natural de la Serra d'Irta seran el primer objectiu d'aquestes accions.